

Remissvar på skrivelse Förslag till författningsändringar till följd av EU:s reviderade avloppsvattendirektiv

Sammanfattning

Avdelningen vatten & avfall tillstyrker förslaget i huvudsak, men bedömer att man i delar frångått den självnämnda utgångspunkten i uppdraget att inte ställa högre krav än vad som är nödvändigt för att följa direktivet samt att undvika betungande administrativa bördor.

Avdelningen vatten & avfall anser även att uppdrag, i så hög mån som möjligt, som ligger utanför VA-verksamheternas grunduppdrag inte ska regleras genom förordningar utan i stället drivas genom frivillighet och samarbete mellan VA-verksamheten och övriga aktörer.

Synpunkter per avsnitt/paragraf

1.3 Förslag till förordning (2027:000) om avloppsvatten från tätbebyggelse.

1 kap 5 §. Avsnitt – Krav på tillstånd eller anmälan vid utsläpp av avloppsvatten 5.16

Avdelningen vatten & avfall menar att det idag redan finns incitament enligt Miljöbalken (26 kap. 1 och 2 §) för tillsynsmyndighet att regelbundet granska tillstånd i syfte att kontrollera att gällande villkor och förhållanden fortfarande är aktuella. Vi anser att krav enligt direktiv 15:3 bör kunna anses uppfyllda genom tillsynsvägledning av Naturvårdsverket med stöd av befintlig lagstiftning för att säkerställa rätt intervall på tillsynsmyndighetens granskning.

Om man går vidare med förslaget vill avdelningen vatten & avfall framföra följande. Enligt artikel 15.3 i nya direktivet står det att man minst vart tionde år behöver se över och vid behov anpassa fastställda regleringar som avses i punkt 15:2. Av punkt 15:2 framgår att det gäller avloppsreningsverk som renar 1 000pe eller mer. Om man väljer att behålla skrivelsen enligt 1 kap 5 § yrkar vi på att det behöver ändras att omfatta avloppsreningsverk som renar mer än 1 000 pe, och inte som det är uttryckt nu att det ska omfatta alla anmälningspliktiga avloppsreningsverk. Att omfatta samtliga anmälningspliktiga avloppsreningsverk innebär att gå ett steg längre än vad nya direktivet föreslår, vilket går emot utgångspunkten att inte ställa högre krav än nödvändigt och att undvika betungande administration. Detta eftersom det enligt 28 kap 4 § Miljöprövningsförordning (2013:251) framgår att anmälningsplikt C gäller för avloppsreningsverk som tar emot avloppsvatten med en föroreningsmängd som motsvarar mer än 200 men mindre än 2 000 pe.

7 kap 10 §. Avsnitt – Ansvarsfördelning för övervakning och kommunikation av folkhälsoparametrar 5.20.1.

Avdelningen för vatten & anser att kostnaden för provtagning är underskattad. Förslaget uppskattar kostnaden till 100-300 kronor per prov, eventuellt mindre med automatisk provtagare. Kostnaden beräknas inkludera personalens tid, eventuell transport inom anläggningen och förbrukning av provtagningsmaterial. Vi konstaterar att den uppskattade kostnaden troligtvis är kraftigt underskattad och yrkar att man reviderar de beräkningar som legat till grund för den uppskattade kostnaden. Om våra misstankar om kraftigt underskattade kostnader bekräftas av revideringen yrkar vi att VA-kollektivet inte ska belastas detta. Ett annat sätt att finansiera provtagning som ligger utanför va-verksamhetens grunduppdrag anser vi vara en förutsättning för att gå vidare med förslaget.

Förslaget ligger utanför VA-verksamheternas grunduppdrag. Som VA-verksamhet arbetar man för VA-kollektivet som via avgifter direkt finansierar den verksamhet som bedrivs. Det blir därför fel att reglera uppdrag i förordning som ligger utanför huvuduppdraget. Om det ska införas kan det innebära en ändring i grunduppdraget, och bör i så fall även innebära en ändring av Lag (2006:412) om allmänna vattentjänster.

Av förslaget framgår att det finns goda exempel på när provtagning skett i samarbete mellan VA-huvudmän och myndigheter och lett till gott resultat. Skellefteå kommun anser att provtagning i syfte att övervaka folkhälsofrågor är en samhällsnytta och därför ska inte VA-kollektivet stå för den kostnaden. Att fortsätta hålla den här typen av provtagning som frivillig ger dom kommunala nämnderna/styrelserna möjlighet att ändå driva frågan med direktiv till VA-verksamhet och det ger även det kommunala styret möjlighet att bestämma hur en sådan åtgärd ska finansieras.

Förslaget bör ej införlivas och en provtagning av den här typen bör inte regleras i förordning och bli tvingande för en VA-verksamhet. I övrigt anser avdelningen vatten & avfall att det är ett gott initiativ och att det är viktigt att bedriva den typen av övervakning och provtagning, men det bör inte vara tvingande för en VA-verksamhet att utföra den.

1.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd

31 a § 5. Avsnitt - Reningsverk i avloppstätorter 1 000–1 999 pe omfattas av krav på att lämna miljörapport 5.23.6.

Miljörapportering är ett uppdrag som kräver mycket tid och kompetens hos en VA-verksamhet. För de kommuner som inte tidigare gjort miljörapporter kommer detta vara en förändring som tar stora resurser och framför allt tid i anspråk. I förslaget framgår att cirka 150 avloppsreningsverk kommer träffas av det nya kravet. En svårighet för mindre kommuner är även att rekrytera och behålla kompetens inom miljöområdet, så om man inte redan har ett väletablerat arbetssätt kring miljörapportering så är detta ett förslag som under flera år

**Skellefteå
kommun**

framöver kan komma att påverka många kommuner negativt sett till att det blir väldigt resurskrävande. **Vi anser att gränsen för krav på miljörapportering** fortsatt endast ska omfatta tillståndspliktiga verksamheter. Om ytterligare uppgifter behövs i rapportering från reningsverk i avloppstätorter mellan 1 000-1 999 pe är ett förslag att Naturvårdsverket i stället ser om det finns möjlighet i befintlig lagstiftning och tillsynsvägledning som möjliggör för tillsynsmyndighet att begära in de uppgifter som krävs för att följa direktivet genom årsrapporter som inte är lika administrativt betungande.

1.1 Förslag till lag om ändring i miljöbalken

Avsnitt 4.2.3 Ny definition för avloppstätort

Avdelningen vatten & avfall vill uttrycka sin oro för att den nya definitionen för avloppstätort medför konsekvenser för hur man kommer sätta gränser för var en avloppstätort slutar och börjar. I Skellefteå kommun tar Tuvans reningsverk emot avloppsvatten från områden som enligt SCB räknas som egna tätorter, exempelvis Skelleftehamn. Samtidigt har vi andra orter som Kåge och Bureå som, trots liknande geografiskt avstånd, inte är sammankopplade via avloppsnätet.

Skellefteå kommun vill därför påpeka att det är viktigt att definitionsändringen inte får konsekvenser för kommunerna som man inte varit beredda på samt att definitionsändringen inte begränsar flexibiliteten för kommunerna. Framför allt kommuner där samhällen växer är det viktigt att hålla isär orterna så man inte hamnar inom samma avloppstätort och därigenom räknas samman i den totala belastningen.